



UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**Quæstionum Canonicarum, In Quinque Libros
Decretalium, Tomus ...**

In Librum I. Decretalium, Per quadraginta, & tres Titulos distributum, in
quo agitur De Constitutionibus, Seu Legibus universim ...

Krimer, Ferdinand

Augustæ Vindelicorum, 1706

§. IV. An lex, vel statuum obliget existentem extra territorium Legislatoris?

[urn:nbn:de:hbz:466:1-73031](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-73031)

tamen ratio non evertit probabilitatem sententiæ oppositæ. 1. quia per hoc non eximuntur à jure naturali, & divino, nec à jure comuni Ecclesiastico; imò nec à principali locorum, quæ transeunt, quod respicit *speciale bonum* talis Reipublicæ.

583. Dubium est, an vagus in loco, per quem transit, puniri possit de delicto alibi commissio; affirmativam tenet gloss. in *L. i. c. ubi de criminibus agi*; quam esse communiter receptam affirmat Farinacius in praxi *l. 1. q. 7. n. 13*. Alij rectius distinguunt, & dicunt, posse, *in defectu judicis loci, ubi deliquit*; secus, *cum ab hoc sibi remitti petitur*. Ratio primæ partis; quia judicis loci, quæ transit vagus, non est subditus in punitione delictorum alibi commissorum; cum hæc tendat, ut ex punitione fiat alijs exemplum, & dati scandali reparatio; quod, ubi deficit Judex loci, in quo peccatum est, ne crimina maneant omnino impunita, justè tribuitur Judicis alterius loci. Ratio secundæ parris est; quia ratione delicti factus est subditus loci, in quo deliquit; ergo hic *justè* illum exigit sibi reddi; consequenter Judex alterius loci, in quo non deliquit, tenetur eum *justè petenti* reddere; cum hæc sint correlativa justè, seu *jure petere*, ac *jure debere*; sic Decius in *tract. crimin. tom. 1. l. 4. c. 13. à n. 17*. Julius Clarus *l. 5. recept. sentent. in pract. crimin. q. 39. n. 7*. Azor *p. 1. l. 5. c. 11. q. 3*. quod procedit, si ve ambo Judices sint sub eodem, si ve sub diverso Principe; cum ratio militet pro utroque casu; sic Castropal. *cit. n. 5*.

§. IV.

An lex, vel statutum obliget existentem extra territorium Legislatoris?

584. Communis regula est negativa; fundatur in eo, quod *extra territorium jus dicenti non pareatur impunè*, juxta *c. 2. §. statuta, de Constit. in 6*. Et ideo, qui non paret, non incurrit pœnam legis. Non enim potest jurisdictionem exercere ultra limites suæ potestatis, *L. ult. ff. de jurisdict. omn. Judic.* & statuta non feruntur in personas absolutè, sed dependenter à territorio. *L. omnes populi, ff. de just. & jure*. Hinc subditus, etiam extra territorium temper *manet subditus ad obediendum*, sed *intra territorium*, non extra.

Hæc tamen regula declaratione indiget, ut rectè procedat. Primò enim non venit intelligenda pro casu, quo subditus, existens extra territorium, delinquit intra territorium; ut si existens foris, jaculetur in alium existentem intra territorium, & hic occidatur.

Verùm circa hanc declarationem advertendū est 1. cum Suar. *l. 3. de legibus, c. 22. n. 8. & de censur. D. 5. f. 4. n. 9*. illam posse adhiberi statuto vel *affirmativo*, nimirum exigendi positionem alicujus actus; vel *negativo*, nimirum exigendi omissionem alicujus actus. Advertendum 2. in hac materia maximè attendendum, *ubi delictum contra statutum censetur fieri?* si sit contra statutum positivum, seu affirmativum, ibi censetur committi delictum, per omissionem, ubi ex obligatione ponendus erat actus; sic si detur statutum exigens Titij præsentiam in territorio A v. g. triduo Pascatis; ubicunque sit Titius, dum eo tempore abest à territorio, delictum censetur fieri in ipso territorio; quia intra hoc tali tempore illius præsentia in loco exigebatur statuto.

Si autem sit statutum negativum, distinguendum est inter pœnas. Nam si transgressoribus imponat *censuram*, ibi censetur delictum committi contra tale statutum, ubi delictum consumatur, esto alibi sit inchoatum; nisi etiam censuram statuatur delicto solum attentato; cujus ratio est ex *L. qui non facit ff. de reg. juris*, ibi: *qui non facit, quod facere debet, videtur facere adversus ea, quæ non facit*; & colligitur ex *c. tuæ 11. de Cleric. non resident.* si autem imponat alias pœnas temporales, quoad has delictum committi censetur, & *ubi inchoatum, & ubi consummatum est*; hinc si quis in uno territorio delictum inchoet, & in alio consummet, ratione delicti sortitur forum in utroque loco, & puniri potest; *L. i. c. ubi de crimine agi oportet*, ibi: *ubi commissæ, vel inchoata sunt*.

Secundò non venit intelligenda dicta regula pro casu, si statutum violetur ab existente extra territorium, quando directè respicit rem in territorio sita (v. g. *ne frumentum distrahatur extra territorium*, vel *quovis anno conveniat ad synodum*) vel ipsius territorij speciale commodum; v. g. si sub pœna censuræ prohibeat mercatorem exerceri extra territorium; quia tunc inju-

injuria fit ipsi loco, seu municipio, quæ utique est intra territorium &c. ita Suarez cit. f. 5. n. 17. Præter hæc notandum, quod diximus de statuto afficiente personas ratione loci (nam in hoc lex localis, seu statutum consistit, in quantum differt à præcepto) non posse intelligi de præcepto; quia hoc afficit personas secundum se, & independenter à loco, adeoque illas ligat, ubicunque existant: præceptum autem est constitutio tantum ad singulares personas, quo differt à mandato, quod etiam ad communitatem pertinet. Streinius in *prolegom. Juris Can. §. 2. in fine.*

588. Not. 2. quod dictum est de præcepto, intelligi quoque de sententia Judicis, etiam generaliter lata, v. g. *si quis non restituat intra mensem, sit ipso facto excommunicatus*. Hæc enim fieri potest directè in personas, sine respectu ad locum; consequenter ligat etiam absentes, c. *cum sit, de appellat.* Ut autem subditus dicatur deliquisse non in territorio, & sic evitet pœnas sui statuti localis, requiritur, quod & ipse, & actio mala etiam quoad effectum, & res, circa quam versatur, sit extra territorium, ut cum comuni tenet Suarez tom. 5. in 3. p. D. 5. à f. 4. & l. 3. de leg. c. 32. aliique. Aliàs enim, si vel delinquens, vel delictum etiam quoad effectum, vel res, circa quam delinquitur, sit in territorio, & Judex hujus loci punire non posset, non haberet plenam potestatem præcavendi sibi noxia.

589. Dices: si ad hoc, ut quis dicatur deliquisse in territorio, sufficiat, quod ipsi territorio fiat injuria, etiam si ipse foris sit, imò & actio prava; nulla lex erit, quæ non obliget subditos existentes extra territorium; probatur: nam, cum quælibet lex respiciat commune bonum, de violante illam (licet existat extra territorium) dici potest, quod damnum, vel injuriam suæ communitati, seu municipio faciat; ergo sic quælibet lex ligabit existentem extra locum Legislatoris. Sed hæc sequela est contra apertam decisionem c. *ut animarum, de constitut. in 6.* ubi dicitur *impune non pareri*, seu *obediturus dicenti extra territorium*. Et quamvis aliqui cum Bartolo in L. 1. C. de Summa Trinit. à n. 45. hoc limitent pro casu, quo Legislator non exprimit, *se velle legem à suis observari etiam extra territorium*; rectius tamen dicitur, id etiam procedere, licet ex-

primeret; quia jurisdictio ejus definitur limitibus sui territorij, nec ultra porrigitur. Sic Covarruv. in c. *alma mater*, p. 1 §. 10. n. 3. Suarez l. 3. de leg. c. 32. n. 4. &c.

Ante responsonem not. dupliciter actionem aliquam, in alieno territorio exercitam, cedere in damnum, vel injuriam territorij, cujus statuti prohibetur. 1. specialiter. 2. generaliter. *Generaliter* cedit in damnum, vel injuriam territorij eam statuto prohibentis, quando non magis cedit in damnum hujus territorij prohibentis, quàm cujuscunque alterius; cujusmodi sunt furta, homicidia, stupra &c. quæ scilicet in qualibet Republica prohibentur, & justitiam legalem, seu generalem lædunt, nimirum tanquam ubique noxia communi bono: *specialiter* autem, quando lædunt speciale bonum talis municipij statuto quæsitum, ut sunt, frumentum extra territorium non divendere, exteris arma non vendere &c. sic Castropal. p. 1. tr. 3. D. 1. P. 24. §. 5. n. 18. quibus positis: Resp. ad object. in n. 589. ex hoc, quod dicamus sufficere, ut etiam extra territorium existens, & actionem pravam ponens, dicatur intra territorium delinquere, & cadat in pœnam statuti eam prohibentis, *si specialiter cedat in damnum, vel injuriam territorij, quod tale statutum condidit*, nullatenus rectè inferri, omnem legem localem ligare etiam extra territorium; quia non omnis transgressio cujuslibet statuti cedit *specialiter* in damnum vel injuriam illius communitatis; sed sæpè tantum *generaliter*. Quare neganda est sequela sub data distinctione.

§. V.

An lex, vel statutum obliget existentes in loco exempto?

590. PRO resolut. suppon. 1. ex P. Suarez l. 4. contra errores Angl. c. 1. exemptionem, seu *immunitatem* in genere sic describi: quod sit *privilegium, quo res aliqua, vel persona, à communi aliqua obligatione, seu onere eximitur*, ut habetur L. *munus*, 18. ff. de verb. signif. & ex parte subjeçti triplex est, nempe *immunitas locorum, personarum, & bonorum*. Ex quo facile deduces, quid veniat nomine *immunitatis*, seu libertatis (hæc enim idem sunt